

CROP CIRCLES

orkester

På scenen sitter en stor symfoniorkester. Till vänster, några meter utanför orkestern, sitter en violinist på en stol. Denna violin framför en musik helt oberoende av musiken som spelas av orkestern. Det handlar inte om en solist, vilket poängteras av violinistens sittande pose, utan snarare om två oberoende musikaliska och visuella element.

Stycket börjar med den ensamma violinisten. Orkestern börjar efter ett tag en rytmiskt haltande musik som fortgår genom i stort sett hela stycket. Denna asymmetriska metrik har åstadkommit genom slumpoperationer med hjälp av speltärningar. Över detta rytmiska skikt uppstår en ständigt varierad, modal melodilinje innehållande 10 toner. Denna linje presenteras totalt 11 gånger och för varje gång omfattar den allt fler instrument för att slutligen spelas av hela orkestern i ett starkt, unisont tutti. Tempot och dynamiken ökar efterhand för att till slut mynna ut i ett oortodox instrumenterat C-dur-ackord som sätter stopp för orkesterns framfart. Kvar är då enbart violinisten med sin musik.

”Crop Circles” är det namn som gavs åt de sädesfältsformationer som uppkom framförallt i England i slutet av 1900-talet och som bland vissa entusiaster ansågs vara tecken från rymden och främmande civilisationer som på detta sätt ville kommunicera med jorden.

Denna önskan om fantasteri och mystik fascinerade mig och gav namnet till det verk jag vid tillfället komponerade. Att sätta tilliten till slumpen och att använda olika former av talmystik var mitt sätt att bejaka det främmande och okända i kompositionsarbetet.

/Daniel Hjorth